

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

03 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală în privința lui,

Vozian Eujeniu XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 08.12.2020 – 30.04.2021;

Instanța de apel: 24.05.2021 – 15.02.2022;

Instanța de recurs: 11.05.2022 – 03.08.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 aprilie 2021, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Vozian Eujeniu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 (trei) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 75 000 (șaptezeci și cinci mii) lei.

În baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 1 (un) an.

S-a încasat de la Vozian Eujeniu cheltuielile judiciare în sumă de 2100 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Vozian Eujeniu la XXXXX, în jurul orelor 21:00 min., aflându-se vizibil în stare de ebrietate alcoolică, fără un motiv întemeiat, s-a apropiat și a împiedicat activitatea angajaților Inspectoratului național de securitate publică al IGP, Evghenii Pilipenco și Iurie Platon, care la acel moment se aflau în exercițiul funcției și desfășurau acțiuni de prevenire și constatare a contravențiilor pe bd. XXX din mun. XXX. Drept urmare, Eujeniu Vozian a fost condus

la Inspectoratul de poliție Botanică al DP mun. Chișinău, unde urma a-i fi aplicată sancțiunea pentru contravenția prevăzută de art.349 alin.(1) Cod contravențional, și anume, împiedicarea în orice formă a activității legitime a funcționarului public sau funcționarului din cadrul organelor de ocrotire a normelor de drept ori organelor de control, în exercițiul funcțiunii.

Aflându-se deja în incinta Inspectoratului de poliție Botanică de pe str. XXXXX din mun. XXXXX, Vozian Eujeniu conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale ilegale, aproximativ la ora XXXXX, a plasat o bancnotă cu nominalul de 100 lei, în buzunarul stâng de la pantalonii uniformei de serviciu a ofițerului de patrulare Iurie Platon, pentru a nu-i fi întocmit procesul-verbal cu privire la contravenția prevăzută de art. 349 alin.(1) din Codul contravențional.

În circumstanțele expuse, acțiunile lui Vozian Eujeniu au fost încadrate în baza art. 325 alin. (1) Cod penal – *coruperea activă, adică oferirea personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței menționate în partea individualizării pedepsei penale și încasarea cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului a invocat că:

- prima instanță a aplicat eronat legea în cazul numirii inculpatului Vozian Eujeniu a pedepsei penale, neținând cont de faptul că ultimul era în stare de ebrietate alcoolică, astfel încât înțelegerea evenimentelor înconjurătoare nu este percepută de acesta în mod corespunzător, pe când art.325 alin.(1) stabilește intenția directă a subiectului infracțiunii;

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art.24 Cod penal, persoana care a săvârșit o infracțiune în stare de ebrietate, produsă de alcool sau de alte substanțe, nu este liberată de răspundere penală. Cauzele ebrietății, gradul și influența ei asupra săvârșirii infracțiunii se iau în considerare la stabilirea pedepsei Astfel fiind, reieșind din faptul că inculpatul se afla în stare de ebrietate a avut o percepție alterată a celor ce se întâmplă, fără a conștientiza deplin însemnătatea faptei sale precum și eventualele consecințe;

- inculpatul nu are antecedente penale, comportamentul acestuia fiind o excepție la caz, iar aplicarea unei amenzi în mărime de 75000,00 (șaptezeci și cinci) în raport cu venitul care îl are inculpatul este disproporționată iar asemenea sancțiune va crea o stare de criza persoanei, pe când rolul sancțiunii penale nu este unul exclusiv punitiv fiind totodată unul educativ, astfel încât aplicarea unei sancțiuni cu închisoarea în opinia apărării este suficient, ținând cont de toate circumstanțele cauzei date;

- cu referire la încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei, a invocat apelantul că acestea urmează a fi trecute în contul statului, or acestea au fost necesare pentru a demonstra vinovăția inculpatului, fiind de obligația statului să demonstreze vinovăția persoanei acuzate de comiterea unei infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 15 februarie 2022, a fost respins ca nefondat apelul și menținută fără modificări sentința.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Vozian Eujeniu în baza art. 325 alin. (1) Cod penal- *coruperea activă, adică oferirea personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

Având în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate, instanța de apel a reținut că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut seama de prevederile art.75 Cod penal, și-a argumentat riguros soluția capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia necesității numirii inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare cu amendă.

Ținând cont de circumstanțele stabilite, de pericolul social al faptei, de faptul că infracțiunea săvârșită de inculpat este gravă, că acesta nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, instanța de apel a considerat oportună stabilirea pedepsei de închisoare pe un termen de 3 luni cu amendă, în mărime de 1500 unități convenționale.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoare stabilite lui Vozian Eujeniu, ținând cont de faptul că acesta se căiește sincer de cele comise și le regretă, totodată, luând în considerație și faptul că el este la prima abatere de la legea penală, instanța de apel a conchis că suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea vinovatului de societate.

Din aceste considerente prima instanță întemeiat a apreciat că executarea pedepsei închisorii, stabilite lui Vozian Eujeniu nu este rațională, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) și (2) Cod penal, a dispus, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 1 an, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Vozian Eujeniu, cu condiția că acesta în perioada de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Vožian Eujeniu, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de 3 luni închisoare, cu suspendarea executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an și cu amendă în mărime de 1500 u.c..

A considerat că în speță, prima instanță a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum și a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de gravitatea acesteia, de circumstanțele în care a fost săvârșită fapta.

Cu referire la solicitarea pății apărării privind trecerea cheltuielilor judiciare în quantum de 2100 lei suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară cu nr.34/12/I-C4403 din 27.11.2020, în contul statului, făcându-se referire la faptul că cheltuielile au fost suportate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar, instanța de apel a precizat că sunt întemeiate concluziile primei instanțe privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară menționat surpa, or acestea au fost suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

În final, instanța de apel a conchis că în speță, prima instanță justificat a încasat cheltuielile de judecată din contul lui Vožian Eujeniu, or, la caz nu se atestă nici una dintre excepțiile statuate la art.229 Cod de procedură penală, care ar condiționa eliberarea inculpatului de la plata cheltuielilor de judecată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului, prin care invocând incidența pct. 6) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă anularea pedepsei cu închisoarea în privința lui Vožian Eujeniu și a cheltuielilor de efectuarea expertizei de 2100 lei și diminuarea sumei amenzii de 75 000 lei în legătură cu starea materială precară a condamnatului.

5.1 În susținerea recursului avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului invocă că:

- instanța de apel a omis să se expună asupra circumstanțelor invocate de apărare la judecarea cauzei în ordine de apel care duc la adoptarea unei sentințe cu o pedeapsă mai blândă în privința lui Vožian Eujeniu;

- în partea încasării cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în quantum de 2100 lei, a invocat cazurile conform art. 75 alin.(3) Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016 când cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei urmează a fi suportate de partea apărării, și anume atunci când expertiza este efectuată la cererea acesteia, fapt care nu a fost în prezenta cauză;

- instanța de apel deși s-a expus asupra acestui fapt, a ignorat prevederile invocate de către apărare;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel dar și asupra celor care s-a expus, s-a limitat la fraze generale gen „considera declarativ”, „este neîntemeiat” sau „a fost justificat în prima instanță”, iar în unele situații distorsionând în mod intenționat realitatea, circumstanțe care nu doar că nu pot sta la baza adoptării unei hotărâri în genere dar mai cu seamă la adoptarea unei sentințe de condamnare;

- instanța de apel nu s-a expus nici asupra altui argument invocat în fața instanței și anume de mărimea amenzii în raport cu situația financiară a acestuia pe baza art. 79 Cod penal;

- ca circumstanțe excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului... alte circumstanțe de importanță majoră, a comis infracțiune pentru prima dată, are un salariu de aproximativ 5000 lei, cu care își întreține familia și părinții bătrâni cu date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus asupra individualizării pedepsei, întrucât partea apărării a menționat că inculpatul nu are antecedente penale, iar aplicarea unei amenzi în mărime de 75 000 lei în raport cu venitul pe care îl are este una disproporțională, fapt care îi va crea o stare de criză persoanei și va afecta dezvoltarea armonioasă a întregii familii, ori însuși art. 7 alin.(1) Cod Penal prevede că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală și art. 61 alin. (2) Cod penal, care prevede că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. În cele din urmă, consideră că pedeapsa stabilită de către instanța de judecată este una abuzivă în raport cu suma de „100 lei”, și contrar scopului acesteia, și anume de restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data

pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că recurentul face referință la erorile prescrise la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, concretizate prin omisiunea instanței de apel de a se expune asupra tuturor argumentelor invocate în apel, dar și pronunțarea unei hotărâri nemotivate, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Deși, în prezenta speță recurentul invocă ca temei de casare faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursului, nu a indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat, ci doar face o proprie apreciere a argumentelor invocate în cererea de apel asupra cărora instanța de apel s-a expus, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol invocă că nu poate fi acceptată, or contravine constatările instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris și apreciat în decizia sa.

Opozant celor invocate de recurent instanța de recurs ordinar atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Vozian Eujeniu.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar remarcă din textul deciziei atacate, că se constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței primei instanțe, expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

Totodată, Colegiul penal conchide că deși recurentul solicită anularea pedepsei cu închisoarea, anularea amenzii în mărime de 1500 unități convenționale și anularea cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei, acesta nu a adus nici un argument relevant în susținerea acestor solicitări, iar analizând partea descriptivă a deciziei instanței apel (reflectată la pct. 4.1 a prezentei decizii) se atestă că instanța de apel s-a expus detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, just a analizat probele și le-a dat apreciere cuvenită, respectând prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că pedeapsa stabilită prin sentință este întemeiată, fiind echitabilă în raport cu faptele comise. Astfel, instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Colegiul penal respinge alegațiile avocatului Leșanu Andrei precum că instanțele de fond au încălcat drepturile garantate de art. 6 CEDO, coroborat cu art. 4 din Constituție prin faptul că nu a audiat în cadrul ședinței instanței de apel persoanele cărora recurentul le-a oferit mită, or, în cadrul ședinței de judecată în apel, instanța de apel a dat citire declarațiilor martorilor Platon Iurie și Pilipenco Evghenii cercetate de prima instanță, care au dat declarații analogice.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat că inculpatului Vozian Eujeniu i-a fost aplicată o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise.

Cu referire la criticele invocate de apărării, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se

aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal lărgit statuează că, instanțele de fond corect i-au aplicat inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul apărării precum că, pedeapsa sub formă de amendă stabilită inculpatului este prea aspră, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave, fiind în stare de ebrietate.

De asemenea, Colegiul penal respinge și solicitarea recurentului privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpatului, și conchide că

stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător ori nu aplică pedeapsa complementară care este obligatorie din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, se înțelege că la aplicarea art. 79 Cod penal, trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului, ceea ce la caz nu este aplicabil.

În condițiile speței, circumstanțele care au fost puse la baza soluției sale de către instanța de apel, și anume: căința sinceră a inculpatului, recunoașterea vinovăției, lipsa antecedentelor penale, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale.

Prin urmare, este neîntemeiată concluzia părții apărării, precum că în privința inculpatului urmează a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal, stabilindu-i acestuia o pedeapsă mai blândă, deoarece pe lângă faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, totodată este și o măsură de corectare, infractorul fiind ajutat să se corecteze și să înțeleagă că trebuie să respecte legile și normele de conviețuire socială.

Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului *Vozian Eujeniu* prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată

este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Leșanu Andrei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Vozian Eujeniu XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie